III. évfolyam. Eperjes, 1906. február 8., csütörtök. 11-ik szám.

FELVIDÉKI HIRLAP

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI LAP.

Előfizetési ár: Egész évre 10 kor. Félévre 5 kor. Negyedévre 2 kor. 50 fill. = Egyes szám ára 10 fillér.

Főszerkesztő: Dr. Böhm Aladár.

Felelős szerkesztő: Dr. Fuchs Lipót.

Megjelenik: minden csütörtök és vasárnap. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Eperjes, Fő-utca 37-ik szám. Hirdetéseket felvesz a kiadóhivatal.

Mezőgazdáink téli jövedelme.

A magyar ember — kivévén a nyári nagy dologidőt, a mikor túltesz a világ valamennyi hasonló foglalkozású népén — nem igen erőlteti meg magát a munkában.

Nem mintha lomha természetű volna — a világért sem, hanem, mert nem talál foglalkozást.

Erős két keze pihenni kénytelen. Az egyoldalú termelés egész esztendőn át nem köti le.

Az elégedetlenség rugói a legtöbb esetben ezek.

Ha tehát azt akarjuk, hogy a magyar nép sorsával ki legyen békülve, első teendőnk, hogy a téllenül ernyedő karoknak lehetőleg foglalkozást teremtsünk; olyan munkát, a melynek haszna is észlelhető.

Tudjuk, hogy az országnak alig van olyan vidéke, a hol a nép ne értene a háziipar valamely neméhez.

Ezt a tudást fokozni kellene és a mihez manapság még eléggé nem értünk, hasznosítani, pénzre felváltani.

A háziipar jövedelmező intézményét nagyon szépen lehet mindenfelé meghonosítani.

Egyik vidék pompásan kielégítheti a másik igényeit és viszont.

Termelő a fogyasztóval szoros viszonyba lép. Mind a kettő jól jár, mert osztozhatnak azon a lényeges összegen, a mit renszerint a közvetítő szokott zsebre rakni.

Állami támogatással télen az ország csaknem valamennyi vármegyéjében szoktak a gazdasági egyesületek háziipari tanfolyamot rendezni.

Megtanítják a kisgazdákat és a mezőgazdasági munkásokat a háziipari ágak különféle fajtáira, mint pl. kosárfonásra, kefe- és seprőkötésre, bognár-munkákra, gyékényfonásra, szalma-, sás- és szőrkötésre, stb.

De még csak a kezdetnél tartunk; még óriási arányban özönlik hozzánk az idegenben készült árú és máris felhangzik a panasz a gazdasági egyesületek jelentésében, hogy nehezen megy az elkészített háziipari tárgyak értékesítése.

A földmívelésügyi miniszter, bár nem nagy, de elég alapot teremtett annak idején a háziipari készítmények elhelyezésének megkönnyítésére.

Hiszszük, hogy ez az alap jól fogja mindenkor végezni feladatát és háziiparunk előbbrevitele körül nagy szolgálatot végez.

Ámde nem kisebb jelentőségű dolog az sem, a mit ez irányban a szövetkezetek végezhetnek.

A szövetkezetek tábora ma már Magyarországon hatalmas tábor. Ez eszmét ismerik és megbecsülik mindenfelé és minden társadalmi osztályban.

A fejlődés kerete ámde még roppant leng és még nagyon sokat befogadhat, hogy a mostoha időkben egyedül álló kicsiny embereket megerősítse!

A falu népe, ha észreveszi azt, hogy a téli foglalkozás számbavehető haszonnal jár, nem fog késni, hogy ismereteit kibővítse.

Szivesen szorgoskodik minden időben, még akkor is, ha nincs is kilátása arra, hogy utána rögtöni jövedelem legyen.

Fogékonyságát, különösen, a mi a famunkát illeti, mi sem bizonyítja jobban, mint hogy a falusi kisgazda egyszerű házieszközeit rendesen maga szokta elkészíteni.

A gereblye, lőcs, villa, szán, létra, kocsioldal, járom, talicska, kapa-, kaszanyél stb. a gazda saját műhelyéből kerül ki.

Az ügyesebbek egészen szép és nem egyszer különleges képességről tanúskodó dolgokat alkotnak.

Az értékesítés kérdését kell jól megoldani.

Ha ezek a derék emberek értenének ahhoz, hogy miként kell készítményeiknek piacot teremteni, akár egyebet se tegyenek az egész esztendőn át, csak a háziipari tárgyak előállításával foglalkozzanak: biztosítva van a tisztességes, gondnélküli megélhetésük.

Fejleszszük a nép értelmét, növeljük munkakedvét, de munkájának — különösen a szövetkezetek útján — elhelyezést is keressünk!

Komoly szó a víg napokban.

Talán nem egészen megfelelő a cím, hiszen komoly napokat élnénk, jövendőnk sorsát irányítjuk a napokban. Hogy mégis igaz: ennek a szent kalendárium az oka, no meg a megváltozhatatlan magyaros természetünk. Dehogy is engednénk el a Karnevál víg napjait, midőn az annyi jóval és kellemessel tele! Ha komoly dolgokról lészen szó, talán akkor is helyén leszünk. Így élünk aztán komoly időkben víg napokat. Víg napokban komoly időket azonban nem. Pedig talán így is helyén volna.

A szépet a jóval, a hasznost a kellemessel összeköti: művészi és derék cselekedet; víg napokban komolyat átélni pedig dicső és magasztos, különösen, ha az a nemzet javát célozza. Talántán ügylehet alaptalan volna a vád, ha ezt nemzetünkre és társadalmunkra oktrojálnók. Víg napokban is, sőt talán csakis akkor, jóleső témánk: aggódni és tervezni a haza és társadalom sorsán. De teszünk-e valamit? A mámorral s a füsttel tovaszáll nemes terveink tömkelege s bizony-bizony kár a sok tervekért és buzgó felhevülésért, de még inkább a bajok felismeréséért.

Víg napokban önzetlenek és áldozatra készek vagyunk, komoly időkben gyáva meghunyászkodók, a kik a nemtörődömségünkkel áldozatra kényszerítjük azokat a megtestesítendő eszközöket, melyek a boldogító cél elérésére vezetnének. Sok a bajunk, ezernyi; ismerjük, tudjuk mindannyian. Lenne azonban bármennyiszer megsokszorosítva, nem kellene egyéb egy csodaszernél, mely a víg napok nemes érzéseit fixirozná s támadna legott olyan társadalmi mozgalom, hogy beillene tündéri csodának. Arra kellene törekedni, hogy állandósítsuk a víg napok komoly perceit s ne engedjük a komoly dolgokat a víg percek hangzatos és rövid életű jel-zavaivá válni.

TÁRCA.

Farsangi levél.

Nagyságos Asszonyom!

Bocsásson meg, de nem mehetek el a zsúrjára. Találékonyságomat nem is kellene nagyon próbára tennem, hogy elmaradásomra mentséget keressek. Mondhatnám — hiszen régi barátságunk feljogosít az efféle bizalmas közléseskre — hogy a frakkom még mindig nyári pihenőhelyén folytatja üdülését; bevallhatnám — szégyenkezve bár — hogy a macsics titkaiba nem vagyok bevezetve, sőt egy kis meghűlést is megrendelhetnék erre az alkalomra. Válogathat közülök. De ha kivánci az igazi okra, elmondom azt is egész őszintén.

Mert hiszen nem is veheti rossz néven az őszinteséget egy régi barátjától, a kivel első táncvizsgáján együtt lejtette a menüettet, a kit bakfis korában kinevezett titkos tanácsosának és a kinek később legelőször írta meg, hogy kis szive már választott valakit.

Nem megyek hát el a zsúrjára Nagyságos Asszonyom. Mert elrontanám a zsúrja hangulatát. Mert el találnám mondani az egész társaságnak, a mit most egyedül Magának szánva leirok és akkor az illatszeres felhőből, a mely oly diszkrét barátságosséggal borul rá a szalonjára, a mit sem sejtető illatos felhőből sűrűn hullanának a mennykövek az én szürkülő fejemre. És hova tünnék akkor a five o clook thee szelid hangulata?

Idegenben sokat pletykáznak erről a Maguk városáról, helyesebben szólva: erről a mi kedves városunkról. Beszélik, hogy az Ázsia egyik népénél oly annyira divatos kasztrendszer nálunk szintén életbe van léptetve; gyanúsítanak bennünket, hogy a közismert Cenci néni itt tanulta volna elmés tudományát, mert mi közöttünk élnének e tudományág leghivatottabb művelői. Sőt azt is mondják rólunk — ilyen rossz nyelvű tud lenni a világ — hogy a mulatságainkon a lányok egymással is szoktak táncolni.

Egyszóval sok, nagyon sok rosszat beszélnek felőlünk. Vége hossza nincs az igaztalan gyanúsításoknak. Nemrégiben történt, hogy felvetődtem a hegyesi Spitzné estélyére. A banálisan isteni diva éneke után egy hosszúhajú úr lépett elő és vetített-képeket mutatott be az etnográfia köréből. Láttunk csikósokat, máramarosi izraelitákat, majd — a művész úr általánosan ismert logikus eszmetársítása útján — rákerült a sor hazánk nevezetesebb városaira. Egyszerre csak ismerős kép tárult elém: a mi szép Pannoniánk táncterme. Éppen egy hangverseny alkalmával történt a felvétel, mert a fotográfia művészete ma már nem ismer lehetetlent. A hölgyek estélyi toáletben voltak és — uram bocsá' — egyrészük a pódiumon ült és hátat fordított a szereplőknek.

Ilyen karrikaturák forognak közkézen rólunk a messze idegenben. Így tájékoztatják felőlünk a tájékozatlanokat. És ha mindezekről felvilágosítanám a Maga vendégeit, ugye lerontanám a jókedvüket és vége lenne a kedves hangulatnak, a mely oly vonzóvá teszi a zsúrjait.

Pedig nem mernék feledni róla, hogy azt a sok megszégyenítést magamba tudnám fojtani. Mert én már nagy mértékben belofyásolt vagyok és semmiképpen sem merném magamat immunisnak mondani. Az édes, a színes illuziók helyét torzképek foglalták, melyeket a rosszakarat fényképező-masinája a pletyka nevezetű marósavval úgyszólván kitörülhetetlenül belefikszirozott a lelkembe. A hegyesi Spitzné hosszúhajú művésze egy szemüveget illesztett a szemeimre, a melytől nem tudok megszabadulni, és a mely mindent el tud hitetni velem, a mit csak akar.

Tegyük föl, hogy én is ott lennék a Maga vendégei között. Bemutatna a kezdődő farsang immár megállapított királynőjének. Én meghajolnék és azután — részemről hosszú hallgatás. Maga csodálkozva tekintene rám. Sajnálkoznék rajtam, hogy olyan sokáig kell gondolkoznom azon a köteles bókon. Vagy diadalmas örömsugár villanna meg a szemében, mintha mondaná: mennyire el vagy bájolva barátocskám! Oh nem, Nagyságos Asszonyom! Ne sajnálkozzék és ne örvendezzen. Az én gondolatom messze száll Maguktól, rémes látományok gyötörnek. Látom a kis bálkirálynőt, azt a megelevenedett poézist ott a bálteremben. Körülrajongja az ifjúság, mint a méhraj. És ő, az imádott, az édes, büszkélkedő arcocskával lovagol a makrancos pódiumon.

Mindnyájan dicsérjük az újonnan berendezett lakását. Valóban sok művészi érzékkel van berendezve, és mennyi célszerűség a bútoraiban! A Maga édes,

Pár évvel ezelőtt jobb sorsra érdemes buzgalommal láttunk a hazai ipar pártolásának munkájához. A nemes törekvés, melylyel társadalmunk sok baját véltük orvosolni, azóta mintha az enyészet gyászos vége felé közelednék. Pedig talán nincs is nagyobb szégyen, mint mikor egy társadalom maga állítja ki maga számára a tehetetlenek és élhetetlenek undorító bizonyítványát. Na sürgősen nem teszünk valamit, nem kerülhetjük el a jól megérdemelt jutalomnak ezt a faját. Rántsuk hát le sietve az enyészetnek most még vékony leplét s tegyük életerőssé s a siker reményével diadalmassá. Ám necsak hangoztatással tegyünk, hanem az egyesek lelkes támogatásával. Legyen erőssé az emberekben a hazafias lelkesedés, hogy legyőzze a lustaság és a kényelem hajlamait s általa minden egyes ember egy személyben képviselve a nemzeti eszmét és akaratot, mindig és állandóan csak magyart vásároljon. Kutassa, keresse, s ha legkisebb is a gyanú, honnan való, ki gyártotta s csak úgy vegye meg, ha az a tárgy magyar. Minket se támogat a világon senki, mi se tegyük ezt mással saját kárunkra.

Íme itt a farsang, itt a jókedv s a gondatlanság ünnepe. Nem is azért mondtuk ezeket, hogy a jókedv elejét vegyük, csupán csak azért, hogy a víg napok víg perceiben is tegyünk komolyat és nagyot.

Egymást érik majd a víg mulatságok és a mulatozás más fajai. Következnek aztán a hymen rózsaláncának idei. Szükségletei vannak ilyenkor mindennek. S mi akadályozza ilyenkor az embereket, hogy a szükségeset összekössék a jóval, a hasznossal és nemessel? Más szóval: *szabad-e ilyenkor más tárgyakat venni, mint igaz magyart?* Ha nekünk kellemesek a napjaink, nem szabad arra törekednünk, hogy ugyanolyan boldogok ne legyenek a haza, a köz, a társadalom napjai.

Itt az ideje, tehetünk víg napokban is vígat, komolyat és nagyot. *x.*

Mulatságok.

A kir. kath. fögimnáziumi ifjúság táncestéje. Hosszú szünet után feltárultak végre a bálterem ajtai, felgyúltak a hatalmas villanycsillárok s a tükörsima parkettről visszaverődő, kápráztató fényárban ismét a táncoló párok szakadatlan sorai suhannak tova. Jókedv, örömjátszi pajzánság, bohó dévajkodás, boldog önfeledtség cikkázik ismét e testőin tarka embersokadalom közt. A muzsikaszó andalító, vérpezsdítő hangjai szeszélyes egyvelegben folynak ismét össze a vidám mulatók zajával. Karnevál csörgősipkája dévaj jókedvet teremt mindenütt, a fiatalok vére pezsdül, hevül az érzelem... Vidám, gondtalan órák ezek, melyek édes élvezetet nyújtva, tovaszállnak, mint a csapodár pillangó. Oh, a pajzán jókedv elmulik, a zajos éjszakákból nem marad más, mint a puszta emlék és tán egy-egy örök emlékbe kapott és híven őrzött, sziromhullott, elfonnyadt virágszál...

Az idei farsang első mulatsága a fögimnáziumi ifjúság táncestéje volt. A táncestély úgy anyagi, mint erkölcsi szempontból a legsikerültebbek közé sorolható. Megyénk és városunk előkelőségein kívül ott láttuk társadalmunk valamennyi számottevő tagját. Hölgyközönség is oly szép számban volt képviselve, hogy — a mi nagy ritkán szokott megesni — az első négyest 62 pár táncolhatta. A karzatjegyek már napokkal előbb elkeltek s a földszintet is egész ellepte a közönség. Különösen nagy volt az érdeklődés az «élő ujság» iránt, a mely az ujdonság ingerével hatott. A szellemes és bár a tréfa mezébe öltöztetett, de megszívlelendő adatokat is bőven ontó «ujságot» Csengey Gusztáv, Szávay Gyula, Wick Béla és Wallentinyi Samu dr. irták. Szereplők voltak: Kósch Zsófika, Dóbiás Ida, Raisz Mariska, br. Ghillány Zsófika, Weisz Elza, Bleuer Magda, Urbán Elly, Gerbery Mariska, Zavatzky Mimike, Saly Dezső, Krisko Elek, Csatáry János, Petrássy Elek és Uhlarik Pál. Pontos szereptudás, gördülékeny előadás és meleg közvetlenség jellemezték az Eleven Ujsáo-ot s a közönség szünni nem akaró tapsokkal, lelkes ovációkkal hívta ismételten a lámpák elé a kedves «rovatokat». — Ezután a Németh Béla által rendezett és betanított levente-táncot mutatták be. A táncot a következő párok lejtették: Kósch Zsófika—Németh Béla, Zavatzky Mimike—Antal Pál, Urbán Elly—Valcsák Kálmán, báró Ghillány Zsófika—Uhlarik József, Raisz Mariska—Korba Mihály, Dóbiás Ida—Bánóczy Ferenc, Bleuer Magda—Szmrecsányi Vidor, Gerbery Mariska—Pollák Nándor és Weisz Elza—Kizák Bertalan.

Majd táncra perdült a fiatalság s hangos zenesző mellett a legvidámabb kedélyivel maradtak együtt — egész a késő reggeli órákig. Tiszta bevétel 1100 kor. A mulatság sikerében különös nagy részük volt Bayer Róbert és Németh Béla tanároknak. A jelenvolt hölgyek közül a következőket jegyezhettük fel:

Asszonyok: br. Ghillány Imréné, Kósch Árpádné, br. Ghillány Lászlóné, Uhlarik Mátyásné, Urbán Gyuláné, Mikler Károlyné, Tóth Sándorné, Bánó Aladárné, Raffay Ferencné, Wallentinyi Samuné, Párkányi Gyuláné, Dobay Józsefné, Sziklai Henrikné, Draskóczy Lajosné, Körtvélyessy Dezsőné, Schöpflin Gézáné, ifj. Kirchmayer Gerőné, Ehrenberger Ernőné, Mikolik Istvánné, Zavatzky Szilárdné, Bleuer Józsefné, Kizák Jánosné, Bánóczy Zoltánné, Dóbiás Edéné, Bokor Lászlóné, Széman Istvánné, Jakobei Dezsőné, Bayer Róbertné, Csengey Gusztávné, Raisz Viktorné, Csatáry Ágostné, Szmoligovics Szilárdné, Oszvald Károlyné, Divald Lajosné, Zaitz Tivadarné, Schroepfer Antalné, Ibrányi László né, Antal Jánosné, Holénia Gyuláné, Nádaskay Sándorné, Körtvélyessy Ádámné, Talán Endréné (Lőcse), özv. Blažek Gusztávné, Müller Bertalanné, Liska Mihályné, Dvorszky Edéné, Weisz Jakabné, özv. Dlugolinszky Tivadarné, Gerbery Sándorné, Rácz Istvánné, Gaál Lajosné, Báthory Jánosné, Verbőczi Józsefné, özv. Mankovics Miklósné, Dúzs Mária, özv. Mosánszky Győzőné, Balpataky Imréné, Mészáros Lajosné, Teszter Zsófia, Körtvélyessy Bertalanné, özv. Schirilla Istvánné, Martényi Ferencné, Berzeviczy Ignácné, Bretz Sándorné, Glasner Mórné, Ferbstein Márkné, Havrilla Andrásné (Sóvár), Takács Istvánné (Kelemér), Boros Zsigmondné. — *Leányok:* Ibrányi Baby, Zavatzky Mimi, Bleuer Magda, br. Ghillány Zsófi, Kósch Zsófi, Dóbiás Ida és Irén, Dlugolinszky Berta, Blažek Helén és Olga, Sztarna Erzsi, Nádaskay Iza, Jakobei Klári, Mózler Irén, Urbán Elly, Gerbery Mariska, Weisz Elza, Szinyei Rózsi, Szmoligovics Manyi, Antal Aranka, Körtvélyessy Irén, Tóth Mimi, Steiger Irén, Praesenszky Margit, Dobránszky Ilka, Kinaisz Aranka, Moor Lucie, Dojcsák Irén, Szlatkovszky Erzsi és Gizi, Báthory Anna, Früstök Mariska, Horullányi Mariska, Székely Ditta, Dite Mária, Talán Irén (Lőcse), Bodnovics Katica, Frimmer Anna, Dúzs Erzsi, Telessy Ilona, Bodnár Erzsi, Raisz Erzsi és Mariska, Lőrencz Vilma és Mariska Havrilla Margit (Sóvár), Burik Olga (Kisszeben), Ladomérszky Olga, Bánóczy Vilma, Zboray Mariska, Banyák Ilona, Dvorcsák Zsófi.

Teacestély. A *február 10-ikén,* szombaton este 8 órakor megtartandó teacestély iránt, melyet az Evang. Nőegylet a *diakonissza-alap* javára rendez, nagyon élénk az érdeklődés az egész városban. A rendezőség szorgosan burgólni vigyen véghez, de arra mégis rákényszerfti, hogy az egyiptomi cigaretráknak legalább a dobozát ott felejtse a szalonasztalon, a mikor közfeltűnést keltve elsőnek távozik.

Azután ... de nem folytatom tovább. Törje össze ezt a szemüveget, Nagyságos Asszonyom. Mert olyan kegyetlenül, kíméletlenül állítja elém a Maga társaságát, a mely pedig jó, nemes, kedélyes volt az én hitem szerint is, a míg meg nem babonázott ez az ördöngős szemüveg.

De van ám ennek egy másik tulajdonsága is: meg lehet fordítani.

Megfordítom a szemüvegemet. Most mutat csak igazán csodálatos képeket. Szerda van, a hetivásár napja. Én is ott járok a sokadalomban. Hirtelen egy ismerős arc tűnik elém: Jancsi, annak a sovány hölgynek a férje. Éppen Karikás urammal beszélget, az asztalossal. Na ezt kihallgatom. Valami díszes tulipántoládáról van szó, a melyre Jancsinak sürgős szüksége volna. — Csak aztán szép legyen, Karikás uram! Mert tudja, a feleségemnek kell, a szalonjába.

Most a kövér hölgynél vizitelek. A csodálkozás hangját nem tudom magamba fojtani. A lakás új stílus szerint van bebútorozva: fehér-nyírfa kanapék kináltak kényelmes pihenőt a sarokban, az ablakokon kalotaszegi varrottas drapériák és a városszerte híres Paál-kép új keretet kapott. Levették róla a hímzett plüs szegelyzetet, helyettesítették bambusznáddal.

Vigasztalódjék, Nagyságos Asszonyom! A mi hölgyeink ezúttal nem pletykáznak, hanem követni akarják Magát. Veszi észre, hogy az önmegtagadásnak mennyi nüánsza van ebben a törekvésben? A reformok hódítanak. Oh a mi hölgyeink nem ölik az időt haszontalan trécseléssel, hanem fejlesztik a műízlést, pártolják a művészeteket. Ők érzik, hogy mindennek varázsa az egyéniség költői bája. Ők nem Cenci nénik, — félre az igaztalan gyanusításokkal! És ha majd látják a maga arcán a jogos csodálkozás kifejezését, csak a nemes önérzet tiszta forrása fog felbuzogni keblünkben, a hol nem lakozik irígység, pletyka és gonosz érzelem.

Kisüti az én megfordított szemüvegem, hogy Lala nagyon jól fogja magát viselni a farsangon. Minden lányt megtáncoltat. És a vegény meg fogja őt is a szerelem hálója, a melynek szálait egy szelid szemű kislány tartja a kezében, a ki ugyan nin-

---

bájos egyénisége mindenütt érvényesül. Egyszóval mindenki el van ragadtatva. De én mást figyelek meg az egyik sarokból. Látja, az az igen sovány hölgy, a ki úgyszólván teljesen elvész a nagy bőrfotelyben, a melyet a zsoké-klubban látott minta után készíttetett, egyetértő pillantást vált azzal az igen természetes delnővel, a ki fáradságos kutatás után előkerítette magának a kis szecessziós zongoraszéket és azon pihenteti fáradt tagjait. Ha nem csalódon, magát többször elmulattatta ez a két hölgy egyes családok intim eseteivel. De hála Istennek, Magának még nem volt rájuk panasza. Oh most sem fognak ők Magáról pletykázni. Csak egymásra pillantanak. És mennyit tudok én ebből a pillantásból kiolvasni ezzel az utálatos szemüveggel! Az egyik szempár csodálkozva szól: Ezt a karszéket biztosan az egész családomnak készítettek! A másik egy martir tekintete. Legközelebb porcelánnippekre ültetik a vendéget ennél a háznál — kényelmi szempontból!

Most belép Lala, a piknik-rendező. Láttára nagy szenzáció. Gondolom szenvedélyes táncos és nagyon jólelkű fiú. Nem udná elszenvedni, hogy a bálokban a lányok petrezselymet áruljanak. Persze az ő érkezésével megkezdődik a tánc. Lala bosztonozik a bálkirálynővel. Maga a gondos mamára pillant és tudom örül a maj elégedett arcának. Én azonban a jóságos arcon egy ráncot fedezek fel. Ez a ránc Lalának szól és mondja: Helyes Elemérke, de aztán a be nem fogadott lányok maga felől pihenni fognak a farsangon!

Magát táncra hívja a párti. Ez a hivatalos neve. A többi csak olyan házasulandó fialember; de ez, ez más. A lányos mamák ősideálja a nemes komolyság mintaképe, a számbavehetőség megtestesülése. Egy kicsit komolykodó, egy kicsit kényes, bűszke s talán egy kicsit törökkapitány is. Sőt — hogy fokozással éljek: törökkapitányabb Hercseg Török kapitánynál. Épp hogy civilben jár és nem kamarás. Borús kedélyivel jön-megy a kedélyes társaságban, mintha mondaná: mekkora hűlyeség ez a zsibvásár. Tánccolni is csak a tisztesség kedvéért akar a háziasszonynyal és nagy meglőnnyebbülés látható az arcán, a mikor megtudja, hogy Maga ma nem táncol. Kedélye később sem fog fölengedni; ez azonban nem akadályozza meg abban, hogy a vajaskanapékban mérhetetlen pusztítást

---

HIREK.

* **Berzeviczy új műve.** A Kisfaludy-Társaságnak 1906. január 31-iki ülésén mutatta be *Berzeviczy* Albert «Régi emlékek» című új munkáját, a mely most van sajtó alatt A nőben — korkérbe foglalva — szülőföldjén átélt gyermek- és serdülőkorának emlékeit írja le megyénk kiváló szülöttje, kinek új munkája iránt érthető érdeklődéssel tekint az egész magyar társadalom s különösen mi, mint legjobban érdekelt — sárosiak.

* **Kinevezés.** *Rejovszky* Nándor volt eperjesi lakos kineveztetett Lugosra pénzügyi fogalmazó-gyakornoknak.

* **Katonai kinevezés.** *Arvay Nagy* József kanonjogi doktor a 67. gy.-ezred tábori lelkészévé neveztetett ki.

* **Aranylakodalom.** Ötven esztendővel ezelőtt — 1856. február 2-ikán — vezette oltárhoz az akkor még deli ifjú: *krompachi Egerer* Mihály, szépséges aráját: *lipóczi Keczer* Máriát. Az Isten megáldotta e frigyet s most, ötven év multán, harminc és egynéhány tagot számlál a család legszűkebb rokonsága, a mely a minap Bolyár községben egybegyülekezett, hogy szeretetével vegye körül az aranylakodalmát megülő házaspárt. A kegyeletteljes ünnepen Grofcsik István keczerpekléni plébános szép beszéd kiséretében újból megáldotta a házastársakat s rámutatott arra, hogy Egerer Mihály mindig szerető, lelkes fia volt hazájának és különösen sok érdemeket szerzett Bolyár és vidéke népének istápolása körül, úgy, hogy az egész Olysava-vidék «a nép apja» címmel tisztelte meg. Az egyházi ünnepély után a családtagok lakomához ültek s számos felköszöntőben éltették a család nesztorát, megyénk érdemekben megőszült fiát. Az eperjesi főszolgabíró, *Egerer* Ferenc, az aranylakodalmát ülő Egerer Mihálynak legifjabb fia.

* **Új ügyvéd.** Dr. *Moskovits* Emil, városunk társadalmának e rokonszenves tagja, e napokban tette le az ügyvédi képesítő-vizsgát. Őszintén gratulálunk!

Krayzell Kálmán. Febr. 3-ikán halt el Eperjesen Krayzell Kálmán és febr. 5-ikén ment végbe temetése a közönség nagy részvéte mellett. Az elhalt az eperjesi társadalomnak nagyrabecsült, rokonszenves tagja volt, ki csöndes, serény munkálkodásban töltötte el életét és a kinek halála egy régi eperjesi patriciuscsaládot borított mély gyászba. Az elhúnyt temetésére nagy számban jelentek meg a rokonok, barátok és imerősök. *Drasköczy* ev. lelkész magasröptű szép beszédben búcsúztatta el a néhait; nem egy szemben könny csillogott a megindító gyászbeszéd hatása alatt. A gyászolók között ott láttuk dr. *Horváth* Ödön kir. közigazgatási bírót is, a kit felesége révén fűztek rokoni kötelékek az elhúnythoz. A család a haláleset alkalmából a következő gyászjelentést adta ki: „Özv. Krayzell Kálmánné szül. Bartus Malvin, mint hitves; dr. Krayzell Béla, Krayzell Margit férjezett ilencfalvi Sárkány Ernőné, mint gyermekek; ilencfalvi Sárkány Ernő, mint vő — úgy saját, mint a kiterjedt rokonság nevében — fájdalomtól megtört szívvel tudatják, hogy a legszeretőbb férj, a legjobb apa, após és rokon: *Krayzell* Kálmán, febr. 3-ikán déli ½ 1 órakor életének 64-ik, boldog házasságának 31-ik évében hosszas és súlyos szenvedés után jobblétre szenderült. A megboldogultnak drága tetemeit február 5-ikén d. u. 3 órakor fogjuk a a Kassai-út 36. sz. gyászházból, az ág. h. ev. egyház szertartásai szerint, a helybeli sírkertben örök nyugalomra tétetni. Eperjes, 1906. febr. 3. A mi örök szeretetünk virraszt csendes álmai felett!"

* **Irodalom.** *Jónás* János, a pozsonyi kereskedelmi akadémiának Eperjesen lakó nyugalmazott igazgatója, «*Forgács*» cím alatt összegyűjtötte és egy kötetben kiadja többnyire népszerű felolvasások alakjában tartott kisebb értekezéseit a korunkat foglalkoztató és minden művelt embert érdeklő némely kérdésről. A könyv, 12—14 ívnyi terjedelemmel, pünkösd táján jelenik meg. Ára öt korona. Előfizethetni reá a szerzőnél, márc. végéig.

* **A teaestély férfi rendezőbizottsága** hétfőn este 8 órakor ülést tartott, melyen a bálra vonatkozó szükséges intézkedéseket beszélték meg. Az egyes cikkek árúsítására a következő hölgyek vállalkoztak: *Pezsgő:* Eckensberger Nándorné, Piffl Viktorné, Szentiványi Józsefné, dr. Csatáry Ágostné, — *tea:* Gamauf Györgyné, Peskó Ödönné, Pálesch Árpádné, — *sódar:* Farkas Lajosné, Mayer Endréné, — *cukrászda:* Zavatzky Szilárdné, dr. Sztehlo Jánosné, özv. Sarudy Vilmosné, — *virág:* dr. Mikler Károlyné (elárúsító-leányok: Maléter Erzsike, Szurmin Gizi és Ibrányi Babi), — *fekete-kávé:* Bretz Sándorné, — *bazár:* dr. Wallentínyi Samuné, Molitorisz Istvánné. A bemutatandó sakkjátékot — melyre a próbák szorgalmasan folynak — dr. Weiszer Emil és Richnavszky Oszkár vezetik. A első négyest Richnavszky Oszkár és Hvozdovics Pál, a másodikat Bulissa Károly és Goldberger Lajos rendezik.

* **Új lap Kassán.** A kassai lapok száma megszaporodott a Felsővidéki Szemle politikai és társadalmi hetilappal. Felelős szerkesztője *Holló* Ferenc, társszerkesztő *Ottó* Alajos.

* **Katonai behívók.** Mint értesülünk, az eperjesi rendőrség *kézbesíti* a katonai behívókat.

* **Az Eperjesi Ipartestület és Betegsegélyzőpénztárának közgyűlése** febr. 25-ikén, avagy március hó 4-ikén lesz. A közgyűlés tárgysorozatán szerepel a zárszámadás jóváhagyása, a költségelőirányzat megállapítása, igazgatósági, választmányi, felügyelőbizottsági tagok választása és az esetleges indítványok.

* **A Magyar Kárpátegyesület Iglói Osztálya** február 11-ikén, azaz vasárnap Tátra-kirándulást rendez s csatlakozásra szólította fel az Eperjesi Osztály tagjait. A programm szerint a kirándulás egynapos; a költség személyenkint körülbelül 20 kor. Jelentkezhetni Theisz Á. üzletében; ugyanott a programm részletei is megtudhatók.

* **Iskolai bizonyítványok.** Ma egy hete, szerdán kritikus napjuk volt a — gimnazistáknak; ekkor osztattak ki ugyanis a félévi iskolai bizonyítványok, a melyek tanúságot tettek arról, hogy ki minő igyekezetet tanúsított a lefolyt félév alatt. A figyelmes szemlélő a mellette elhaladó iskolások arcáról egész bizonyossággal leolvashatta a kritikus irat tartalmát. A mosolygó, vidor arc, s a lehorgasztott fő: csalhatatlan jelei voltak a bizonyítványnyal való meg-, vagy meg nem elégedésnek. Ki mint vet, úgy arat!

* **Anonym-levelek — tifuszjárvány.** Orvosi körökből vettük az alábbi felszólalást. E szerint az utóbbi napokban többrendbeli anonym feljelentő-levél érkezett a városi főorvoshoz, a melyben a névtelen levéliró a helybeli orvosokat kötelességmulasztással vádolja. A levelek szerint a kezelő-orvosok az egyes tifuszmegbetegedések eseteit eltitkolják, kötelességszerüleg a hatóságnak, illetőleg főorvosnak be *nem* jelentik. Ez egyenes rágalom, a melyet az érdekelt kezelőorvosok határozottan visszautasítanak. A névtelen és az ismeretlenség védő köntösébe burkolózó levéliró nem tudja azt, hogy a tifuszbetegség kezdő kórtünetei alapján a végleges diagnózis meg nem állapítható, annál kevésbbé, mert ehhez többnapi állandó megfigyelés és kezelés szükségeltetik. Gyakori az oly eset is, hogy a tifusz-kórtünetek tényleg nem ennek a betegségnek voltak szomorú előhírnökei, hanem egészen más természetű kórlefolyást eredményeztek. A kezelőorvos tehát a végleges diagnózis megállapítása előtt a megbetegedést mint tifuszbetegséget bejelenteni jogosítva nincsen; ha mégis megteszi, helytelenül jár el. Ez nem kötelességteljesítés, de mulasztás; nem pontosság, de káros túlbuzgalom! Káros azért, mert kárt és kellemetlenséget okoz a betegnek, a háznépnek és esetleg még másoknak is. Megköszöni majd a beteg, ha a kezelő-orvosa egy kezdődő kórnak a tifuszbetegséghez hasonló szimptomái által megtévesztve, őt tifuszbetegnek tekinti és kiexpediáltatja — a szükség- vagyis barakkórházba! Az ily túlbuzgalomnak kellemetlen következményei lehetnek. Mi a magunk részéről mindezekhez csupán azt az észrevételt fűzzük, hogy városunk jeles orvosi gárdája tudatában van ama nemes, bár nehéz feladatnak, a melyet különösen most, e szomorú járványos időben teljesítenie és megoldania kell. Lelkiismeretesen, pontossággal és szinte önfeláldozó buzgalommal teljesítették orvosaink hivatásos kötelességeiket a multban és tántoríthatlan odaadással teljesítik most is. Amúgy is terhes, felelősségteljes és mindenekfölött önzetlen működést kívánó munkájukat — a melyet különösen most, e járványos, közegészségileg zilált, elszomorító időben végeznek — anonym rágalmakkal illetni valóban csúfos, piszkos, kárhoztatandó eljárás. Ha valakinek indokolt, alapos panasza van, ám lépjen elő vele nyiltan, bátran! Bűnhődjék az, ki kötelességeit megszegi. De bujkálva, titokban, névtelenül és alaptalanul vádaskodni tisztességes emberhez nem illő eljárás.

* **Kéménytűz.** *Korn* Vilmos helybeli gyógyszerész lakásán vasárnap délelőtt kéménytűz támadt. A tüzet sikerült a házbelieknek eloltani, miért is komolyabb baj nem történt.

* **A tűzoltó-adó.** Van városunknak egy szabályrendelete, mely az amúgy is különböző jogcímű adókkal túlterhelt városi lakosokat tűzoltó-adó címén külön adóval terheli meg. Ez Eperjes egyik specialitása, a mely éppen nem válik nagy dicsőségére városunknak. Szegény, a mindennapi kenyérért küzdő egyénektől is követelik ez adónemet, melynek szankciója is fölötte érdekes. Ha ugyanis ez adót az illető egyén le nem fizeti, úgy azt nem hajtják be rendes, szokásos polgári végrehajtási úton, hanem a lefizetés elmulasztását — kihágásnak minősítve, a kihágási btk. rendelkezései alapján büntetéssel sújtják a «vétkezőt». Ez adónemnél, helyesebben a kivetése körül tanúsított eljárásnál egy másik anomáliával is találkozunk. A tűzoltói szolgálatra és így ez adó fizetésére kötelezettek összeirásánál ugyanis számos oly egyén is vétetik fel a lajstromba, a ki a híres szabályrendelet értelmében tűzoltói szolgálatra, nem kötelezhető. Így azután az ekképen helytelenül és jogtalanul összeirtakat indokolatlanul zaklatják, gyakran a legnagyobb kellemetlenségeket okozván nekik. Úgy tudjuk, hogy az összeirást foganatosító hatósági kiküldöttek az összeirásért — az összeirt egyének számszerű ö szege után — díjazásban részesülnek. Csak tán nem — ennek tulajdonítható be a feltűnő anomália? Ezt feltételezni nem akarjuk. Akkor hát hanyagság az ok. Akár az egyik, akár a másik — mindenképen megrovandó hiba és az illetékes felügyeleti hatóságok mindenesetre jól tennék, ha szigorúan ellenőriznék az összeirás foganatosítását. Így azután kikerülhető volna a sérelmezett szabálytalanság!

* **Elveszett.** *Melczer* Gusztáv poprádi főjegyző Eperjesen jártában elvesztette 300 korona készpénzét. Hogy hol veszthette el a pénzt, biztosan nem tudja, valószinű azonban, hogy a Berger-kávéházban, annak a tájékán, vagy a Kerényi-utcában. A megtaláló 40 kor. jutalomban részesül a kárvallott részéről.

* **Teljes holdfogyatkozás.** Február 9-ikén, pénteken lesz Európában az idén az első holdfogyatkozás, melyet földrészünk nyugati felének lakói észlelhetnek. A holdfogyatkozás este 6 órától 10 óra 40 percig látható. Magyarországon a holdfogyatkozás csak részleges lesz. A természeti tünemény elé különösen a tudós világ tekint érdeklődéssel, mert a fogyatkozás alkalmával a «Linné» nevű holdkrátert akarják a csillagászok szorgosabb vizsgálat tárgyává tenni.

* **Korcsolyázó-verseny.** Az Eperjesi Korcsolya-Egylet február 4-ikén délután tartotta meg első házi-versenyét. A versenynek gyönyörű szép, verőfényes téli nap kedvezett, a mely még azokat is kicsalta az egyleti pályára, a kik különben — nem tudni mi okból — némi bizalmatlansággal fogadták a versenyek rendezését. Örömmel konstatálhatjuk, hogy ez a bizalmatlanság teljesen indokolatlan volt, mert a versenyek rendezése minden tekintetben kifogástalan volt és a sima lefolyás, az egyes versenypontok gyors egymás után való következése semmi kivánni valót sem hagyott hátra. Az ügyes rendezésnek volt köszönhető, hogy a hét versenyszámból álló programmot nem is egészen 2 óra alatt sikerült lebonyolítani.

*

A párosversenyben, a műkorcsolyázásban és a gyorskorcsolyázó-versenyekben a versenyzők — a kiknek pedig ezúttal volt először alkalmuk arra, hogy képességeiket komoly próba alá vessék — kiváló képességeket árultak el. És már e helyütt sietünk teljes elismerésünkkel hódolni *Wallentínyi* Samuné és *Dlugolinszky* Berta úrhölgyeknek, a kik preciz korcsolyázásukkal, szabatos és graciózus testtartásukkal alaposan kiérdemelték azt a tapsot, a melylyel produkciójukat a közönség honorálta. Nagyon szépen korcsolyázott *Kribel* Berta k. a. is, a kinek kecses korcsolyázásában gyönyörködött a közönség. Kár, hogy partnere kissé gyengébb volt.

A férfi-versenyzők közül *Dlugolinszky* Tibort és *Grúsz* Sándort kell felemlítenünk, a kik a műkorcsolyázásban elismerésre méltó ügyességet árultak el. Mindkettő rendkívül preciz formában dolgozott, bár úgy látszott, mintha Dlugolinszky érezte volna lábaiban az előző napi báléj fáradalmait.

A gyorskorcsolyázásban különösen *Mácza* István tünt ki. Egyenletes, szép iramban és magas stílusban futotta végig a 3000 méteres versenyt, a fáradtságnak minden külső jele nélkül.

*

A zsüri igyekezett, hogy feladatának szinvonalán álljon. Ez az igyekezet, sajnos, nem mindenben sikerült. Így különösnek találjuk azt a módot, a melylyel a műkorcsolyázó-verseny díjait szétosztotta.

A 600 méteres gyorskorcsolyázásnál, a melyet délelőtt előfutam előzött meg, a döntő küzdelemre bocsátott három versenyző közül *Grúsz* Sándor és *Maixner* Elek holtversenyben értek a célszalaghoz.

*

A versenyek részletes eredménye a következő:

I. *Műkorcsolyázás:*

1. Dlugolinszky Tibor (nagy ezüst-érem)
2. Grúsz Sándor (kis ezüst-érem)
3. Maixner Elek (bronz-érem)
4. Geöcze István (tiszteletdíj).

---

csen bevéve, de azért híven, boldogan szereti az ő bolondos Laláját.

Bemutatja végül a civilbe bujtatott Török kapitányt a másik oldaláról. Kiderül, hogy a nemes stoikus évenként hatszor szokott élni az úri szent-vacsorával. A zsebébe sülyesztett nehány egyiptomit, de ezt ne tessék rossz néven venni tőle. A kis öcscsét akarja vele megörvendeztetni, mert ő maga nem él effélével, hiszen nem is olyan tékozló, a milyennek ismerik. Ellenkezőleg: szorgalmasan rakja a betéteket a Méhkas című bankba, mert valakitől azt hallotta, hogy ezen az úton lett virilis.

Nagyságos Asszonyom! A zsúrja nagyon jól fog sikerülni. Én nem leszek ott; tehát egy okkal több, hogy jól sikerüljön. Hanem azalatt imádkozni fogok, hogy az a kis tündér egyetlen egyszer se lovagoljon a pódiumon — háttal a szereplőknek. Ismétlem: nagyon kedélyes összejövetel lesz. Csupa derék, nyájas ember fog magánál összegyűlni, a kik bizonyára imádásraméltóan naiv megbotránkozással utasítanák vissza azt a sok gyanúsítást, a melylyel a világ őket elhalmozza. Mulasson jól, Nagyságos Asszonyom! —*i.*

II. *Gyorskorcsolyázás* 600 méter:
1. Grúsz Sándor (nagy ezüst-érem)
2. Maixner Elek (bronz-érem)

III. *Távugrás:*
1. Römer Henrik, 3 m. 52 cm. (n. ezüstérem)
2. ifj. Kubek Antal (bronz-érem).

IV. *Párosversenyt:*
1. Wallentínyi Samuné és Matherny G.
2. Dlugolinszky testvérek
3. Kribel testvérek.

V. *Lányok kezdő-versenye:*
1. Divald Zsófika (tiszteletdíj)
2. Kannengiesser E. (tiszteletdíj).

VI. *Fiúk kezdő-versenye:*
1. Schwarz Lajos (kis ezüst-érem)
2. Grün Miksa (bronz-érem)

VII. *Gyorskorcsolyázó-verseny* 3000 m.
1. Mácza István (nagy ezüst-érem és díj)
2. Steinhübl Zoltán (kis ezüst érem)
3. Dlugolinszky Tibor (bronz-érem).

Végezetül felemlítjük, hogy a verseny rendezése körül főleg *Matherny Gusztáv, Bodon Miksa* és *Richnavszky Oszkár* szereztek érdemeket, a kik teljesen kidolgozott tervet bocsátottak az elnökség rendelkezésére.

A jég kitűnő karban volt, a mi tisztán a jégmester érdeme.

* **Nadráglopás.** *Sztrakva* János németjakabvágási lakos a mult hónapban Nagysároson járt s ott ellopta a Löwinger Bernát nadrágját. Löwinger a lopást észrevette és feljelentette Sztrakát a járásbíróságnál, mely 5 napi fogházra ítélte.

* **A kir. kath. fögimnázium ifjúsága táncestélyén felülfizettek:** 100 k.-val: br. Ghillány Imréné, Kósch Árpádné. — 20 kor.-val: dr. Fischer-Colbrie Ágost (Kassa), dr. Tóth Sándor, Uhlarik Mátyás, Tragor József (Vácz). 14 k.-val: Zavatzky Szilárd. — 10 k.-val: Eperjesi Fogyasztási Szövetkezet, Sziklai Henrik, Kóch Tivadar, Krayzell Aladár, dr. Holénia Gyula, Bayer Róbert, Németh Béla, Raisz Viktor, dr. Balpataky Imre, dr. Vályi János, Zaborovszky Béla, dr. Ghillány György, Ivaneczky János (Nagylaba), gr. Wenger szky Hugó (Alsósebes). — 8 k.-val: Kokoschinegg Henrik, Roskoványi Miklós, dr. Oszvald Tivadar. — 6 kor.-val: Hoffmann Mór, Urbán Gyula. — 5 k.-val: Grega András, Korn Vilmos, Tahy József, Kavalszky Ágoston, Luchs Róbert, Bretz Sándorné, Csengey Gusztávné, dr. Ferbstein Károly, Székely Pál, Q., Böhm Emil, Keczer Miklós (Budapest), Kovács József (Kapi), Kőszeghy Ádám (Felsővízköz), Mártyák Gábor (Bártfa), Pletényi Endre (Kassa), Podhajeczky Ágost (Osztura), Zsebráczky Géza (Palocsa), Fekt Ferenc, Hulyák Valér, Petrássy Szilárd (Szárazkék), Mártyák Győző (Csukaháza). — 4 kor.-val: dr. Janicsek József és neje, Szojka Gyula, Steinfeld Mór százados, Moskovics Nándor, Tardy József, Spányi Kálmán, Hedry Lajos (Frics), dr. Weisz Jabab, dr. Propper Adolf, dr. Propper József, Krámer Henrik, Barts Emil, Bleuer József, Wollner Marcell, Bánó Árpád, dr. Földi Manó, Antolik József (Nyársardó), Govrik Sándor (Szeged), Petrik Miklós (Kelembér), Keczer Belizár (Sárossomos), Pethe Ferenc — 3 k.-val: dr. Breyer Adolf, Libay Miklós, Ridarcsik Gábor, Sztankay László, Nemessányi Aladár, Matherny Gusztáv, Gregor Endre, Csintalan János, Figula János, dr. Wallentínyi Samu, Fenyvesházy Endre (Abszalók), Gojdics János (Kruzslyó), Kálóy Ferenc (Homonna), Kleinovszky Antal (Nagysáros), Homickó János (Felsőodor) — 2 k.-val: Brestyenszky György, Kassay István, Kadletz Józsefné, dr. Mosánszky Győzőné, Halmy Edénné, Weisz Lajos, dr. Barczy Lajos, Grieger József, N. N., dr. Bíró Henrik, Pollák Jakab, N. N., Pozsonyi Zsigmond, Schroepfer Antal, Ortancsik József, N. N., Hirschmann Ferenc, Andráscsik János (Raszlavicza), Bujanovics Gyula (Budapest), Grofcsik István (Keczerpeklén), Havas Jakab (Veszprém), Kangyera József (Hrabócz), Korányi Antal (Bártfa), Kurimszky Lajos (Szinye), Leiteregh Károly (Karácsonymező), Legeza István (Lőcse), Leukanics Ágoston (Komlóspataka), Lieber János (Delnekakasfalu), Mankovits Antal (Feketekút), Mathia Endre (Tarkő), dr. Martos Sándor (Selmeczbánya), Nyemetz István (Makó), Román József (Munkács), Rojkovich Tivadar (Dési), Rusznyák Bálint (Plavnicza), Sebes Ferenc (Kende), Sikorszky Sándor (Temesvár) Szepesházy Imre (Felsővízköz), Szkunzevics Kornel (Budapest), Sznak József (Zemplénvásárhely), Valcsák Károly (Lukó), dr. Tomka István (Homonna), Schirilla Ivánné. — 1 kor.-val: Andrasovszky István, Gyulay Géza, Antal János, Zaitz Tivadar, Poloczek Artur. — N. N. 80 fill. Összesen *800 kor. 80 fill.* Tekintettel a jótékony célra: ezen felülfizetésekért hálás köszönetet mond

a rendezőség.

* **Ha a gyermekek köhögnek,** bükkfakátrány-preparatumot adjunk nekik. Mivel azonban a legtöbb ily preperatum bizonytalan összeállítású és nem mérgetlen, de még undorító ízű is, «Sirolin-Roche»-t használjunk, mely vízben könnyen olvad és mindig egyforma összetételű, nem izgat és kellemes ízzel bír. Gyógy-zertárakban kapható.

* **Az eperjesi áll. tanítóképző-intézet** 1905/6. tanévi dologi szükségleteire vonatkozó költségvetés 56,418 kor. kiadással állapíttatván meg, ezt az összeget a m. kir. vallás- és közoktatási minisztárium utalványozta.

* **Egy menekülő orosz herceg Kassán.** Mint kassai tudósítónk jelenti, érdekes vendég érkezett e napokban Kassára. Az orosz hadsereg egy főhadnagya: herceg Cretes Petroff. A herceg megszökött hazájából. Az orosz csarnokság őt is kivezényelte, hogy testvéreit gyilkolja, de ő inkább megszökött, semhogy öldökölje orosz testvéreit. Hosszas bolyongás után sikerült neki a határon átjutni és most Magyarország nagyobb városait járja be. Kassára Teschenből jött. Az orosz főhadnagy feltűnő egyenruhájában sétált a Főtéren és sok bámulója akadt az érdekes embernek.

* **Eperjesváros főorvosának jelentése** az egészségügy állapotáról 1906. évi január hóról. Az egészségügyi állapot — viszonyítva a mult havihoz — rossz. A városi kórházban kezeltetett 89 fekvő-, 223 járóbeteg, összesen 312. A városi fő- és alorvos magángyakorlatában kezeltetett 43 fekvő-, 67 járóbeteg, összesen 110. Előtérbe léptek a bél és gyomor megbetegedései. Fertőző bajok közül bejelentetett: 1 roncsoló toroklob, 51 hasihagymáz és 2 járványos fültőmirigylob. Élve született 32 fi, 12 leány, összesen 44; meghalt 20 fi, 21 nő, összesen 41, azaz hárommal több született, mint halálset. Ezeken kívül halva született egy fi. Különös köreset: a *tifusz*, járványosan. Orvosrendőri boncolás nem volt. Az árúba bocsátott tej, tojás, kenyér, vaj többször elkobozva. Eperjes, 1906. febr. 5-ikén. Dr. *Holénia* Gyula, városi főorvos, kórházi igazgató.

Oh, unalmas Eperjes!

— Egy eperjesi typus. —

Személyek: én és ő. Találkozunk az utcán.

Én: Jó napot, üdvözlöm. Honnan, hová?

Ő: Sehonnan és sehová. Unatkozom. Ah, oly unalmas a lét! Semmi szórakozás, semmi változatosság itt e városban Örökös egyhangúság, monoton, kétségbeejtő egyformaság mindenütt és mindennap.

Én: Miért nem jár szinházba? Hiszen ha éppen nem is művészek szinészeink, mégis nyújt némi szórakozást egy szinielőadás.

Ő: Szinházba? soha. Elvből nem járok oda. Én, ki láttam Kürt, Pattit, sőt Fedák Sárit, csak nem járok el az eperjesi szinházba!

Én: Hát miért nem jár — mondjuk — a kaszinóba? Kettő is van Eperjesen. Ott talál társaságot, szórakozást — szóval kellemesen töltheti el idejét.

Ő: Kaszinóba, én? Hová gondol. Bátran tudnék a vérpadra lépni, de a kaszinóba — nem. Üres vitatkozás, hangos társalgás és mindig, örökösen csak politika. Undorodom a politikától!

Én: Akkor tán járjon el egy pár ösmerős családhoz...

Ő: Hatalmas Ég, csak ezt ne. Gyűllölöm az úgynevezett családi kört. Udvarolni a háziasszonynak, brr! Örökös tracs és pletyka, felüllétes szószátyárkodás. Komoly téma száműzve van onnan és politizálni sem lehet, pedig tudja, mondhatom magának, szenvedélyes politikus vagyok.

Én: Talán tessék a kávéházba...

Ő: Jaj nekem! A füst, a lárma...

Én: Akkor talán a Széchenyi-körbe...

Ő: Nem, nem és ezerszer nem. Annyi asszony közé! Isten ments!

Én: Így hát sétáljon sokat. Hisz' a séta is kellemes.

Ő: Nem lehet, mert nyáron nagyon meleg van, télen nagyon hideg van...

Én: Őszszel esik az eső,
Mikor lesz már szép idő!
Tarara bum dié...

Ő (meglepődve): Tessék?

Én: Ah, pardon, semmi. Hanem tán olvasással foglalkozhatnék; ez nagyon szórakoztató.

Ő: Megvetem a nyomtatott betűt. Igen, uram, láthatja, mily szerencsétlen vagyok. Örökös unalom, semmi szórakozás, óh, ezt nem birom sokáig. Én is énekelhetem a népdal nótájára: Elmennék én, de nem tudom, hová, hová...

Én: Hopp, van egy eszmém. Megmondom, hová menjen.

Ő (örömtől sugárzó arccal): Hová? hová?

Én (bizalmasan a fülébe súgom).

Ő (felháborodva): Pfuj, szemtelen! Maga — néh. Rigó!!

Rádula.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Ina. Jan. 31-ikén elküldöttük. Az adott címen válaszát várják.

Kiadja: a szerkesztőség.

2182—1905. tkvi sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A gráfli kir. járásbíróság, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Bigos György végrehajtatónak *Zubko András és neje* szül. *Hermanovszky Anna* végrehajtást szenvedettek elleni 240 kor. tőtekövetelés s jár iránti végrehajtási ügyében a gráfli kir. járásbíróság területén lévő, a sárostapolybisztrai 24. sz. tjkvben *A.* I. 8/a-ad rész telek 1—7. sorszámok alatt foglalt és *B.* 7., 8. alatt Zubko András és neje sz. Hermanovszki Anna nevén felerészben álló ingatlanokra a *C.* 15. alatt Hermanovszki János javára bekebelezett életfogytiglani haszonélvezeti jognak fentartásával azon esetre, ha a vételár az 1800 koronát meghaladja ellenesetben pedig fentartása nélkül, 982 kor. kikiáltási árban az árverést elrendelte, és a fentebb megjelölt ingatlan az ***1906. évi március hó 6-ik napján d. e. 10 órakor*** *Sárostapolybisztra* községházánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is el fog adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak bánatpénzül 100 koronát készpénzben vagy óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni.

Kir. járásbíróság, mint telekkönyvi hatóság

Gráfli, 1905. december 11. **Ilykovics,** kir. járásbíró.

Hirdetéseket

jutányos áron felvesz
a kiadóhivatal

Eperjes, Főutca 37. sz.

Farsangi mulatságokra
s bármely más alkalomra
elvállalok **maszkirozásokat**
és bárminő **hajmunkák** készítését.

Kikölcsönzött parókák
darabonként . . . 1 korona
hosszú nájú . . . 1 kor. 40 f.

Tisztelettel ***Bilich Ferenc,***
színházi fodrász, Főutca 63.

Tiszta
MAKULATURA-PAPIROS
eladó lapunk kiadóhivatalában.

Szép
ottoman
és egy
jókarban levő **varrógép**
eladó.
Cím a kiadóhivatalban.

Üzlet-eladás!
44 év óta helyben fennálló
üveg-, porcellán-, lámpa-, díszműárú- és játékűzletem
egészben vagy szakmánként, szabad kézből, kedvező feltételek mellett eladó.
Werther J.

Nyomatott Kósch Árpád könyvnyomtató-intézetében Eperjesen.